

Kupujmo
vojne
BONDE
in
ZNAMKE

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., WEDNESDAY MORNING, JANUARY 12, 1944

LETO XLVII — VOL. XLVII

Amerikanci so privihrali nad Sofijo Angleži ter jo koro popolnoma razdejali

neriške zračne sile so bile včeraj v
enem najhujših bojov z nemškimi bojni-
mi letali nad zapadno Nemčijo.

Alžir, 11. jan. — Potem, ko so včeraj pri belem dnevu
bombardirali Sofijo, glavno mesto Bolgarije, ameriški bomb-
niki, so jo obiskali sinoči še angleški težki bombniki. Kot
očajo vrtni avijatičarji, so pustili Sofijo vso objeto v
menih. Oba napada sta spremenila mesto faktilno v
razvaline.

JUGOLOVANSKI DAN V MAY COMPANY

May Company, eni naših
veletrgovin v mestu,
jo te dni posebne programe,
večene prodaji četrtega po-
la vojnih bondov in vsak dan
gotove narodnosti svoj dan
navzoče so osebe v narodni
janes, v sredo, so na progra-
Jugoslovanke in slovensko
odnost bodo predstavljale v
odni noši Mrs. Albina Novak,
Mrs. Frances Ponikvar, Mrs.
Monia Svetek, Mrs. Mary Ja-
in Mrs. Theresa Jerić.

slanska zbornica je volila \$300 bonusa

Washington. — Poslanska zbor-
je včeraj popoldne soglas-
sprejela predlog, da se pla-
podpušnim ameriškim voja-
\$300 bonusa in sicer v treh
letnih obrokih. Ta bonus bi
bi vsi odpušeni vojaki, ki
služili 60 dni ali več. Tisti
ki bi služili manj kot 60
bi dobili \$100 v enem obro-

Ničesar pa ne bi dobili tisti,
ami prosijo za odpust iz ar-
de, ali oni, ki služijo zdaj
100 ali več v armadi, kar je
ča kapetana.

umitelj brzinske mere je umrl

San Marino. — Tukaj je umrl
tarosti 71 let Charles War-
ki je izumil brzinsko meri-
za avto (speedometer). Izu-
je tudi mnogo drugih iz-
jav pri avtu.

Novi uradniki

Podružnica št. 3 SMZ ima za
sleden odbor: Predsednik
Charles Benevol, podpredsednik
Joseph Hočvar, tajnik John Ur-
15312 Holmes Ave., blagaj-
Andy Maček, zapisnikar Jo-
Hočvar, nadzorniki: Jas-
stec, Frank Videnšek, Joseph
bas. Seje so vsak prvi četr-
v mesecu ob osmih zvečer
v evenskem domu na Holmes

Druga obletnica

četrtek ob sedmih bo daro-
na v cerkvi sv. Vida maša za
pokojno Ivano Blatnik v spomin
obletnice njene smrti.

NAJMLAJŠA MATI V ZGODOVINI U. S.

Monahans, Texas. — Neko 10
staro zamorsko dekle je po-
dilo 8 funtov in 6 unč težko
te ženskega spola ter postala
ko, po mišljenju zdravnikov,
mlajša mati v zgodovini Zed.
Zav.
Dete je bilo rojeno 1. januar-
letos. Oba, mati in dete se
obro počutita v bolnišnici.

Roosevelt priporoča mobilizacijo vse delovne sile za vojno

Delavstvo se že oglašja, da bi bilo to kratenje osebne svobode

Washington, 11. januarja. — Pred-
sednik Roosevelt je danes priporočil
kongresu, naj napravi postavbo, gla-
som katere se bo mobiliziralo vsako za
delo sposobno osebo za vojno indus-
trijo v doseg hitrejših zmage.

Predsednik je v svoji poslanici na
kongres izjavil, da konference v Kairu
in Teheranu niso zaključile nobenih
"tajnih" političnih ali ekonomskih na-
črtov, ampak so izdelale samo načrte
za dobitve te vojne ter položile temelje
za bodočo varnost sveta.

Dalje je predsednik naglašal, da bi
mobilizacije delovne sile garantirala
hitrejšo zmago ter zmanjšala žrtve in
prelivanje krvi.

Pod tako postavbo bi vlada razdelila
delo med vse državljane, je rekel Mr.
Roosevelt, in vsak moški ter vsaka žen-
ska bi imela čut utegne, da sta dopri-
nesla vse v svoji moči za zmago.

Ta postavba bi poslovala približno
na tak način, kot posluje zdaj urad za
obvezno vojaško službo, ki nabira no-
vince za bojno silo.

Predsednik je v svoji poslanici na
kongres tudi predložil načrte, glasom
katerih bi bila zagotovljena vsaki osebi
varna bodočnost, da bi bil vsak pre-
skrbljen za starost in onemoglost, za
slučaj bolezni, poškodbe ali brezposel-
nost.

Mobilizacija delovne sile je pred-
sednik priporočal, kot je rekel, da se
prepreči stavke in da dobi vojna indus-
trija na razpolago za delo vsako od-
raslo osebo v Zed. državah, ki je dela
zmožna.

Predsednik teh svojih priporočil ni
predložil kongresu osebno, ker mu
zdravniki radi prehlada niso pustili iz
Bele hiše. Poslanico so prečitali kon-
gresu vladni kleriki, dočim je Mr.
Roosevelt sam to razložil narodu po
radiju.

Svoj ekonomski program je potalgal
Mr. Roosevelt na dve glavni točki, 1)
da dosežemo čim prej zmago in 2) da
obdržimo pravično in stabilno ekono-
mično domo.

Predsednik je poudarjal, da je po-
stava za mobilizacijo delovne sile na

vsak način potrebna.

"Dasiravno sem prepričan, da z na-
šimi zavezniki lahko zmagamo tudi
brez take postavbe, pa sem gotov, da ne
more zagotoviti nagle zmage ničesar
drugače kot splošna mobilizacija de-
lovne sile in kapitala," je poudarjal
predsednik.

To svoje izvajanje je podprl s tem,
ker je danes še na milijone Amerikan-
cev, ki niso prizadeti od vojne, dočim
bi taka postavba pritegnila v vojno dol-
žnost vsakega moškega in ženskega.

Dalje je Mr. Roosevelt priporočal,
da se naloži tako velik davek na posa-
meznike in korporacije, da bo nemogoč
vsak prevelik dobiček, kar bi končno
zmanjšalo stroške te vojne.

Predsednik je svaril kongres pred
onimi, ki si hočejo udobno postiljati
na račun vojne, dočim naši fantje in
možje umirajo na bojiščih.

"Vsak izmed nas," je poudarjal
predsednik, "ima pred Bogom sveto
dolžnost, da služi svojemu narodu v
tej kritični uri ter s tem pomaga ohrani-
ti ta narod velik ter da bo ta narod

še večji v boljšem svetu."

Mr. Roosevelt je svaril kongres, da
bo narod pazil, kako bo ta program iz-
peljal. "Naši borci na svetovnih bo-
jiščih in njih družine doma pričakuje-
jo z vso pravico, da se program izpe-
lje," je rekel.

Predsednik je tudi urgiral kongres,
naj sprejme postavbo, po kateri bodo
tudi vojaki lahko glasovali pri narod-
nih volitvah. Postave, ki jih imajo
topogledno nekatere države, ne zado-
stujejo, ampak mora biti sprejeta
splošna postavba v kongresu.

V kongresu so sprejeli ta predsedni-
kova priporočila z mešanimi čustvi.
Nekateri so pozdravljali z velikim na-
vdušenjem mobilizacijo delovne sile,
drugi so se pa izjavili proti.

Od delavskih unij je prišel proti mo-
bilizaciji delovne sile Philip Murray,
predsednik CIO, ki je rekel, da bi bila
taka postavba kratenje osebne svobode
ameriškega delavstva in naroda v
splošnem, ker bi prišla potem vsaka
odrasla oseba pod kontrolo vlade.

Sporazum med Poljaki in Rusi je na vidiku

London. — Člani poljske vlad-
e so imeli včeraj dvakrat sejo
in med odmorom so se posveto-
vali z angleškim zunanjim mi-
nistrom Edenom. Vsa zname-
nja kažejo, da bo prišlo do ka-
kega sporazuma glede poljskega
ozemlja, katerega si lasti
Rusija.

Danes bodo imeli ponovno se-
jo, nato pa bodo podali javno-
sti svojo izjavo. To, da so se
Poljaki posvetovali z angleškim
zunanjim ministrom, da soditi,
da so prišli do gotovega zaklju-
čka in da bi radi vedeli, kaj misli
Anglija o tem, predno bodo
dali izjavo v javnost.

To, da si Rusija lasti vzhod-
no Poljsko, da pa v zameno po-
nuja Poljski nemško Prusijo
in Slezijsko, bo morda privedlo
do sporazuma. Govori se, da
če poljska vlada ne bo pristala
na ruske pogoje, da bo Rusija
začela dogovore s poljsko sku-
pino, ki je v Rusiji.

Jeklo bodo zopet dovolili za razne hišne produkte

Washington. — Urad za vojno
produkcijo poroča, da bo
kmalu zopet dovolil jeklo in že-
lezo za nekatere vsakdanje hišne
potreščine, ki jih danes sploh
ne izdelujejo več. Od 1,200 naj-
navadnejših produktov, ki danes
ne dobe jekla in železa, jih bo še
kakih 300, ki bodo ostali še na-
dalje pod restrikcijo.

Pod pri tem bo obdržala vlad-
a še vedno nadzorstvo nad pro-
dukcijo civilnih potrebščin, da se
jih ne bi izdelalo čez mero.
Največ jih bo vlada dovolila pro-
ducirati v krajih, kjer ne bo pri-
manjkovalo delovne sile.

Cena mešani barvi bo še ta ostala

Washington. — Urad za kon-
trole cen je dovolil izdeloval-
cem barve, da za nedoločen čas
obdržijo sedanje maksimalne
cene. Formulo za sestavo barv,
ki so v redu za barvanje, so
spremenili, ker morejo rabiti
samo gotovo merilo lanenega
olja radi pomanjkanja istega.

Kupujte vojne bonde!

Doma naj bo, bums!

Clevelandski urad za ra-
cioniranje gorilnega je dobil
iz južnega dela države Ohio
včeraj od neke ženske sle-
deče zanimivo pismo:

"Želela bi, da bi odbor za
racioniranje ne dal B karte
za gorilnik za moj avto, ka-
tereja vozi moj mož v izgo-
vorom, da prodaja zavaro-
valnico. Toda on se vozi z
avtom na ples. V Dayton
se pelje večkrat na teden.
Vso zavarovalnico, kolikor
jo on proda, si lahko vtakne-
te za klobuk.

"Pri odboru, kjer dajejo
gorilniške kupone pozna vse
uradnice in en žvoček čo-
koladnih bonbonov tudi pre-
cej "pomaže." Torej pro-
sim, da ne dajete ekstra ku-
ponov za gorilnik na moj
avto, ker ga ne potrebujem."

Lokalni odbor je poslal to
pismo odboru v dotičnem
mestu z naročilom, naj za-
devo preišče glede plesažel-
nega moža, pa da naj preišče
tudi, kako je s tistimi "slad-
kimi" uradnicami, ki radi
zobljejo čokoladne bonbone.

Več kopalnih banj, vever in keblis bo letos

Washington. — Urad za vojno
produkcijo naznanja, da je do-
volil za letos več jekla in železa
za izdelavo kopalnih banj, galva-
niziranih vever in keblis, pralnih
čebrov, likalov, lopat in podob-
nih hišnih potrebščin. Dočim so
smeli prvo četrtletje lanskega le-
ta izdelovalci porabiti za te pro-
dukte samo 50% jekla in železa,
kot so ga porabili leta 1941, se
jim je dovolilo za prve tri mese-
ce letos 92%, torej skoro še en-
krat toliko.

Tovarnarji pravijo, da zdaj
ne bo toliko problem pomanjka-
nja jekla in železa za izdelavo teh
potreščin, kot bo vprašanje
drugih stvari, ki se jih pri tem
potrebuje. Zdjaj, na primer, je
bolj primanjkuje lesa in plasti-
ke, kot pa jekla in železa.

3,400,000 otrok je bilo rojenih v Ameriki

Washington. — V letu 1943 je
bilo v Zed. državah rojenih
3,400,000 otrok, kar je največ-
je število v zgodovini Amerike
za eno leto.

Ciano je bil zdaj baje zares ustreljen

London. — Nemška časnikar-
ska agencija DNB poroča, da
je bil v Veroni ustreljen bivši
zunanj minister, grof Ciano, ž-
njim pa maršal De Bono in tri-
je drugi fašisti, ki so glasovali
25. julija pri koncilu fašja, da
se Mussolini odstavi.

Vsi da so do konca zatrdjevali,
da niso krivi izdajstva. Glavna
priča proti Ciano je bil Carlo
Scorza, generalni tajnik faši-
stične stranke.

Kmalu potem je rimski radio
poročal o obravnavi v Veroni,
kjer so bili gori omenjeni obto-
ženi izdajstva. Ž njim je bilo
obtoženih in obsojenih še 13
drugih, ki jih pa nemške obla-
sti še nimajo v rokah.

Nemci so potopili svojo lastno ladjo na begu

Rido de Janeiro. — Na 8. ja-
nuarja je posadka neke nemške
ladje isto potopila, da ne bi pa-
dla v roke ameriškim in brazil-
skim ladjam, pred katerimi je
bežala. Nemška posadka 145
mož je bila internirana v Brazi-
liji.

Ladja je bila na potu iz Nem-
čije na Japonsko ter naložena z
raznimi predmeti za Japonsce.
Očividno se je izmuznila zavez-
niški blokadi okrog Nemčije.

Četrta obletnica

Danes ob 6:30 je bila darova-
na v cerkvi Marije Vnebovzete
maša za pokojnega Johna Rošel
v spomin 4. obletnice njegove
smrti.

IZ BOJNE FRONTE

RUSIJA — Ruska armada je pre-
korčila reko Sluč v Poljski.
S tem je dospela ruska arma-
da že 35 milj daleč na poljsko
ozemlje. Rusi zdaj trdijo, da
je padlo pri Kirovogradu 15-
000 Nemcev.

ITALIJA — Peta ameriška ar-
mada je bila včeraj oddaljena
smo še tri milje od Cassina,
ki je zadnja zapreka Ameri-
kancem, da stopijo na cesto
proti Rimu. Nemci sami trdi-
jo, da so začeli Amerikanci z
glavno ofenzivo v smeri proti
Rimu.

Republikanska narodna konvencija bo v Chicagu

Chicago. — Republikanci so se
odločili, da bodo imeli svojo
narodno konvencijo, na kateri
si bodo izbrali predsedniškega
kandidata, v Chicagu in sicer se
bo začela 26. junija letos. Več
mest se je potegovalo za kon-
vencijo, toda zmagal je Chica-
go, ki je panudil \$75,000 odbo-
ru za pripravo konvencije.

Sklenili so tudi, da bo število
delegatov 1,059, zatorej bo po-
treboval kandidat 530 glasov za
nominacijo.

Še je čas!

Ako se hočete udeležiti v ne-
deljo 16. januarja srnjakove ve-
čerje, ki jo bo priredil Euclid
Rifle klub, si morate takoj na-
ročiti vstopnico. Dobite jo, pri
vsakem članu kluba in v uradu
Ameriške Domovine. Takih ve-
šer časov ne smete zamuditi,
kot bodo v nedeljo pri sloven-
skih lovcih.

Mr. in Mrs. Joseph Jakšič iz
1414 E. 53. St. sta prejela pismo
od sina Edwarda, ki služi pri
marinirih in ki piše, da je srečno
dospel preko morja. Prijatelj
mu lahko pišejo na njegov
najnovejši naslov in sicer: Frank
L. Kebe, MO, MM, 3/C o/o USS
Jubilant A. M. 255, c/o Fleet
Postoffice San Francisco, Calif.

Vojaki naj bi bili v uniformi do zaposlitve

Washington. — General Her-
shey, direktor za obvezno voja-
ško službo svetuje, naj bi bili
vojaki in mornarji toliko časa
v uniformi, to se pravi v voja-
ški službi, dokler bi ne bilo za-
nje pripravljeno delo v civilu.

"Velika napaka bi bila," je
rekel, "če bi odpustili na tisoče
vojakov in mornarjev, doma bi
bilo pa komaj za par sto dela."
Rekel je, "da je treba razoro-
ževati armado na tak način, kot
se jo je nabiralo. Novincev se
ni klicalo v armado, dokler ni
bila pripravljena zanje streha,
obleka in hrana."

Cene živlenskimi potreb- ščinam bodo padle po vojni

Boston. — William M. Rob-
bins, predsednik General Food
Sales Co., je izjavil, da bodo ce-
ne živlenskimi potrebščinam pa-
dle po vojni. Ako bi pa vlada že
danes odpravila maksimalne ce-
ne živlilom, bi se cene takoj dvi-
gnile, je rekel Robbins.

"Toda, kakor hitro bomo do-
bili zopet dotok surovega mate-
riala in ko bodo enkrat odpravi-
ljene razne restrikcije, bodo za-
čele cene živlenskimi potrebšči-
nam takoj padati." Robbins tudi
urgira trgovske voditelje, naj se
pripravijo za nakup večjih za-
log, ko bo prišel čas za to.

V decembru smo zgradili nad 8,000 letal

Washington. — Urad za vojno
produkcijo naznanja, da so
ameriške tovarne gradile v de-
cembru lanskega leta 8,802 boj-
nih letal, ali v vsem prejšnjem le-
tu 85,946. V decembru smo
zgradili vsak delovni dan 339 le-
tal, kar je rekordno število.

Slovaška četa je prešla na rusko stran

London. — Slovaška četa 2,140
mož z vso bojno opremo, ki je
bila poslana na rusko fronto
proti Rusom, je prešla na rusko
stran. Tako poroča češki časo-
pisni urad iz Moskve.

Za Cathedral kantino

V našem uradu sta darovala za
Cathedral kantino Mr. in Mrs.
Anton Znidarš iz 1166 E. 60. St.
\$3. Najlepša hvala.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 9 Wed., Jan. 12, 1944

Poljaki se boje "odrešenja" po Rusih

V nedeljo je bil velik protestni shod clevelandskih Poljakov proti ugrabljenju poljske zemlje po Rusiji. Na tem zborovanju je bila zastopana ogromna večina ameriških državljanov poljske narodnosti, katero cenijo v Clevelandu nad 100.000.

Glavno vprašanje pred zborovalci je bilo: "Kaj bo storila Poljska v prihodnosti, da si prilasti skoraj polovico poljskega ozemlja?" Zbornica je sprejela resolucijo, ki bo poslana ameriški vladi v Washington, v kateri Poljaki vehementno protestirajo, da bi si Rusija prilastila kako ped njih zemlje.

Govorniki so poudarjali, da Poljska ne bo odstopila svoje zemlje, za katero se bori že od leta 1388, za katero so se borili Koscusko, Paderewski in Pilsudski.

Ignac Matuszewski, bivši poljski finančni minister, je bil glavni govornik, ki je izvajal sledeče:

"Na 8. oktobra 1920 je Rusija napadla Poljsko in njene armade. Sporazum, ki je bil dosežen eno leto zatem in ki je določil meje obeh držav, je zadovoljil oba naroda. In po 135 letih sužnosti je bila Poljska zopet svobodna dežela.

"Poljska ne bo odstopila svoje zemlje, noben sovražnik je ne bo vzel. Borila se bo zanj, kakor se je borila prej, tudi če vzame eno leto, deset ali sto let. Naši predniki so umirali zanj in mi smo pripravljeni storiti isto.

"Kaj bi pomenilo, če se nam vzame to zemljo? Meje med Rusijo in Poljsko so meje med dvema svetovoma.

"Kakšen pomen ima ta vojna, ako bi morala Poljska izročiti svojo zemljo Rusiji? Kje bi bile potem štiri Svobodščine? Zedinjene države potrebujejo svobodno Poljsko. Ako bo Poljska raztrgana na dve, ne bodo Zedinjene države nikdar dosegle svobode zaslužjenih narodov, kar je njihov cilj v tem boju. Poljska je bila prva, ki je šla v boj za svojo domovino. To je naša zemlja, kjer počivajo kosti naših dedov.

"Zadnjih par tednov postaja svet pozoren na usodo Poljske. Mi, zbrani tukaj, bomo pomagali določevati njeno bodočnost. Nobenega vprašanja ni, kaj bomo storili, saj ni tukaj nobene alternative. Mi smo tukaj vsi z enim namenom, da se nameravamo doseči.

"Kar se danes godi na Poljskem, se zdi kot fantazija v prihodnosti. Mi smo jih dobili od Rusije v marcu 1921, ko je bila potrebna pomoč, ko ji niso prišli na pomoč niti Angličani niti zavezniki, obljub, ki nam jih je dala Rusija črno na belem in katere smo mi upali, da bo držala.

"Rusija je prišla na Poljsko po našo zemljo. Rusija trdi, da je to njena last od leta 1920. Toda kako more nekaj zahtevati, češar ni nikdar posedovala?

"Poljsko bodo obsodili na smrt, ako ji bodo vzeli polovico zemlje. Ne samo, da bodo obsodili na smrt 35 milijonov ruskega poljskega naroda, ampak vse zaslužene evropske dežele.

Ignac Dybowski, urednik poljskega dnevnika "Polish Daily News," se je popolnoma strinjal s predgovornikom, ko je izvajal:

"Nobenega dvoma ni v srcu slehernega Poljaka, kaj je treba storiti. Napad na nas zdaj ni prišel od nacijske, ampak od druge strani — od Rusije. Mi si ne želimo boja, mi sami želimo, da bi ostala Poljska, kar je bila.

"Kaj pa je razlika za nas, ako smo zasluženi pod nemško svastiko, ali po druskim srpom in kladivom? Naši ljudje sovražno Hitlerja in se boje Stalina. Rusija ima namen diktirati Evropi samo z namenom ekspanzije, ne radi mednarodnega sporazuma in trajnega mira."

To je glas ameriških Poljakov v prihodnosti izjave Pravde, uradnega glasila ruske komunistične stranke, da se nima nihče vtikati v njene cilje in namene. S tem je hotel Stalin jasno povedati vsemu svetu, da se njenih meja ne bo odločevalo pri zeleni mizi, ampak da bo to odločevala sama s svojo armado, pa če je to komu prav ali ne.

Ako zavzema Rusija že zdaj to stališče, ko ne dovoli niti svojim prijateljem, da bi skušali posredovati v njenem sporu s Poljsko, kako morejo Zdrženi narodi pričakovati, da bo po tej vojni dosežen mir, ki naj bi baziral na pravičnosti in sporazumu.

Kako naj govorimo o pravičnih zahtevah malih narodov, ako pa to odloča eden izmed "velikih treh" s svojo silo?

Ako ima Rusija kake pravice do poljskega ozemlja, kot trdi, da jih ima, zakaj pa potem ne dovoli, da bi spor rešili zavezniki v zadovoljstvo obeh strani, ko bodo že reševali druge spore po Evropi in ostalem svetu? Ako ima kake pravične zahteve na svoji strani, zakaj jih hoče izsiliti s svojo armado? V takem slučaju nastaja namreč velik dvom, da so njene zahteve upravičene, če ne dopusti razsojo drugim v roke, ki so zdaj njeni zavezniki?

Rusija bo s svojo silo izgubila prijateljstvo ostale Evrope in razdrla bazo za bodočo mirno rešitev takih problemov, od katerih zavisi svetovni mir.

Vprašanje Poljske sliči tudi vprašanju Jugoslavije. Tudi po Jugoslaviji, odnosno Balkanu seza Rusija svoje roke. Tla ji pripravljajo tam komunistični partizani, ki se ne bore za osvoboditev naše stare domovine izpod nemškega jarma,

ampak se bore za njeno sovjetizacijo. Kot protestirajo Poljaki proti takemu "osvobojevanju," tako protestirajo tudi naši ljudje in obsojajo vsakega, ki podpira moralno ali finančno tako akcijo.

Naš narod doma ne mara nacijske, pa ne mara niti komunizma. Naš narod doma hoče svobodno Jugoslavijo v kateri bodo zedinjeni vsi Slovenci, na podlagi federativne osnove vlade. Vsaka druga oblika bo rodila v naši stari domovini odpor. Ali smo šli zato v vojno, da bomo izročili male evropske narode v roke komunizmu? Upamo, da se to ne bo zgodilo, ker če se bo, potem je ta vojna samo priprava za tretjo svetovno vojno.

BESEDA IZ NARODA

Za razvedrilo in postrežbo vojakom

Širom Zed. držav, posebno v vseh večjih mestih so se državljani organizirali in se zavzeli, da poskrbe za naše vojake in dekleta, ki so v vojaški službi, kadar se isti podajo na dopust ali vračajo nazaj v vojaška taborišča. Te skupine v raznih mestih so se organizirale, da poskrbe takim vojakom in dekletom potrebno pošteno razvedrilo, in tudi tečno hrano, kadar se mude v njih mestu, ki jim je mogoče nepoznano.

Take prostore nazivljejo "kantine." Tudi v Clevelandu imamo tako kantino, kjer je vedno pripravljena postrežba z jestvinami in pa druga zabava za vojake brezplačno. To je "Cathedral kantina," kjer naše patriotske organizacije s pomočjo prostovoljnih prispevkov strežejo vojakom in mornarjem, ki se slučajno mude v našem mestu, pa nimajo tukaj svojih ljudi.

Vse to pa stane precejšnje vsote denarja in tako je treba kar naprej trkati na dobra srca, da prispevajo kakšen dolar. Kot že omenjeno, razne patriotske organizacije, od časa do časa vodijo svoje kampanje za nabiranje denarnih sredstev v ta namen. Ravno v sedanjem času vodi tako kampanjo organizacija "Kolumbovih viteзов."

Kot član te organizacije se tem potom obračam tudi na naša slovenska dobra srca, da bi kaj darovali v ta namen. Vsak najmanjši dar bo z veseljem in hvaležnostjo sprejet. Svoj dar lahko izročite podpisnemu, ali pa v uredništvu Ameriške Domovine in bom potem že poskrbel, da bo prišlo vse nabrano v prave roke in o pravem času. Upam in pričakujem, da usmiljeno slovensko srce tudi sedaj ne bo odreklo vsaj malenkostnega daru. Za vsak dar se vam že sedaj vnaprej iskreno zahvaljujem v imenu organizacije, katere član sem in pa tudi v imenu naših fantov in deklet, ki vam bodo gotovo hvaležni za vaše žrtve v ta namen.

Anthony J. Tomše,
član Kolumbovih viteзов

Lokalni odbor št. 2 JPO-SS

Pred par tedni sem bil napisal dopis, v katerem sem apeliral posebno na naša lokalna društva, da bi se čimprej odzvala s svojimi zastopniki in seveda tudi z morebitnimi darovi. Nekatera društva so se res častno odzvala temu klicu, a vedno pa je še precej naših lokalnih društev, katerih tajniki niso niti sporočili imen zastopnikov ali zastopnic za naš Lokalni odbor št. 2 JPO-SS.

Omenil sem že zadnjič, da se vrši glavna seja naše podružnice zadnjo nedeljo v mesecu januarju, to je 30. januarja 1944 ob dveh popoldne v spodnji dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Ponovno apeliram na vsakega posameznika, ki je bil izvoljen na društveni letni seji zastopnikom pri tej človekoljubni akciji, da ja ne pozabi na to sejo. Potrebno je, da se vsi zanimamo za to akcijo in ne samo nekateri.

Vedite, da če je vse delo ved-

no le na ramenih nekaterih, se tudi dotični utrudijo in delo ne gre naprej, kot bi moralo iti. Zato pa naj vsak izmed nas žrtvuje vsaj malo svojega časa, da bomo tako vsak nekaj doprinesli na žrtvenik domovine. Namen Jugoslovanskega pomožnega odbora je plemeniti, saj se vendar trudi zato, da se zbere čim več denarnih prispevkov, s katerimi bomo pomagali našim nesrečnim bratom in sestram tam onstran morja.

Zato, bratje in sestre, ne prezrite tega vabila in pridite vsi, ki ste bili izvoljeni na društveni seji in prav z veseljem bo sprejet tudi vsak posameznik, ki se zato zanima. Delujmo vsi, ker le v skupnosti nam je zagotovljen uspeh in obenem pa je dolžnost nas vseh, da po svoje prispevamo, kajti k temu nas sili naša narodna zavednost in bratrska ljubezen do svojih trepetih bratov in sestra v krvaveči stari domovini.

Ko bo te strašne morije konec, tedaj bo treba gmotne pomoči nič koliko. In to, kar imamo mi nabranega do sedaj, bi rekel, je le kapljica v morje. Zato pa delujmo sedaj vsi, dokler si še lahko kaj pritrhamo, če sploh smemo reči, da so ti malenkostni prispevki pritriganje, ko pa za razne druge reči potrebujemo veliko večje vsote in brez vsakega godrnjanja. Če bi pri vsem tem samo malo pomislili na našo nesrečno staro domovino, pa bi bil danes sklad Jugoslovanskega pomožnega odbora — Slovenska sekcija že najmanj štirikrat tolik kot je.

Kmalu bomo zopet čitali blagajnikovo poročilo, ki upam, da bo prav razveselljivo, kajti nekatera društva kakor tudi posamezniki so se zopet prav častno odzvali. Da se vidimo na seji 30. januarja,

Frank A. Turek, tajnik.

Lovska letna seja

Člani St. Clair Rifle and Hunting kluba pozor! V nedeljo 2. januarja se je vršila letna seja našega kluba. Ker pa radi kratko odmerjenega časa in pa radi slabe udeležbe članstva ni bilo mogoče rešiti vseh zadev tikaajočih se letne seje, se bo seja nadaljevala v nedeljo 16. januarja in sicer ob devetih popoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave. Na dnevnem redu so še volitve odbora za leto 1944 in še razne druge zadeve za rešiti.

Sklep zadnje seje je, da se bo na tej seji v nedeljo razdelilo nekaj klubove imovine in sicer med člane, ki bodo navzoči na seji. Zato opozarjam vse člane, da se gotovo udeležijo te seje, da ne bo potem nepotrebnega kikanja. Z lovskim pozdravom,

Tajnik

Ženska in vzgoja mladine

Resnica o vlogi moškega in ženske v vzgoji otrok, ki seže iz predavnine preko sedanjosti v bodočnost, je kaj preprosta in očitna.

Ženska je za vzgojo bolj polikana kot moški. Narava je uredila življenje tako, da ženske roče otroke in s tem vzdržujejo človeški rod. Naravno je torej, da ravno zaradi te tesne vezi odnos matere do otroka

bližji in pristnejši kot očetov odnos do njega. Prav zaradi tega tesnega odnosa, ki izvira iz donošenja, rojstva, dojenja, nege, je tudi vzgojni vpliv matere, bližji in globlji. Torej prav radi tega je torej ženska za vzgojo bolj sposobna.

Zato je prav, da se ženska v času, ko je vzgoja postala s šolstvom vred izrazita socialna funkcija, v javni vzgoji (kot n. pr. učiteljica) vse bolj uveljavlja. Po svoji naravi je za te poklice bolj poklicana in tudi bolj sposobna kakor moški.

Pravimo, da je vzgoja socialna in družabna funkcija. Daleč je že od takrat, ko je bila vzgoja (kot pri živalih) le najosnovnejše privajanje na življenjsko borbo, preskrbovanje s hrano. Človeška družba, ki živi družbeno, to je v skupnosti, se je civilizatorično in kulturno dvignila in razvila. Vzgoja je postala izrazito družbena, socialna funkcija. To funkcijo bi morali složno in enako opravljati moški kakor ženske. Ne le v družinski vzgoji, ampak tudi v vseh družbenih — državnih — ukrepih in ustanovah bi morala ženska in moški složno sodelovati. Resnica je pa večinoma vse drugačna.

Ženi je pridržana pravica in dolžnost, da opravlja ves vzgojni drobiž, da spremlja sleherni in najmanjši korak otroka v družini, da skrbi za njegovo telesno in duševno uspevanje. Od osodločanja pri ustvaritvi in izvajanju pravnih določb, ki urejajo družbeno vzgojo, pa so jo tako rekoč izključili. Kako bo vzgajala ji predpisujejo moški.

Moški v vzgoji. — Moški se po večini za vzgojni drobiž sploh ne brigajo. Vsakdanja vzgoja je menda premalenkostna, da bi se vanjo vtikali. Nastopijo takrat, kadar je potreben njihova "avtoriteta" (največkrat avtoriteta sile), kadar gre za važne ukrepe v življenju otroka. Njemu n. pr. ne gre za to, da bi s primernimi ukrepi preprečil, da bi njegov otrok kedaj ne ponaredil njegovega podpisu, ampak ga kaznuje, kadar ga zasači, torej po izvršenem dejanju. Moški določajo zakone, odločajo o javni vzgoji itd.

Zato je povsem razumljivo, da ženske terjajo enakopravnost pri odločanju o vzgoji mladega roda, pri ureditvi mladinskega skrbstva in šolstva. Zato pa tudi zahtevajo od moških, da že skoro prenehajo z veliko vzgojno politiko in sodelujejo tudi v mali vzgoji vsakdanjega življenja v družini in izven nje.

Pri tem, ko smo povedali in prikazali osnovne razlike med pravicami in dolžnostmi žensk in moških kar se tiče vzgoje, smo seveda mislili na celoto. So pa tudi častne izjeme moških, ki vsaj tam kjer jim je dano, dovoljujejo ženskam sodelovanje v vzgojnih vprašanjih in se tudi sami potrudijo do doprinese v dejanski vzgoji svoj delež, le dokazujejo, da bi mogel moški svet bolj sodelovati v vsakdanji vzgoji in pustiti v javni vzgoji pri odredbah in ustanovah tudi žensko k besedi, saj je po svojem poslanstvu bližja otroku in vsem vprašanjem okoli njega kakor moški. Bolj živ odnos žensk do vprašanj okoli otroka se zlasti pokaže, kadarkoli se vrši kakšno javno predavanje o vzgoji. Pri takih predavanjih je poslušalstvo skoro izključno žensko. Kakor da se v vprašanja vzgoje moških sploh ne tičejo. Ali pa si mogoče domišljujejo, da že vse vedo?

Res čudno je to nasprotje: moški se manj brigajo za vzgojo in kljub temu imajo ženske manj besede pri njej. Ali jim po vsem tem zamerimo, če nekaj zahtevajo, do česar so upravičene?

Res čudno je to nasprotje: moški se manj brigajo za vzgojo in kljub temu imajo ženske manj besede pri njej. Ali jim po vsem tem zamerimo, če nekaj zahtevajo, do česar so upravičene?

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

Diktatura in demokracija v naravi

Zanimivo je, kakšna je diktatorska vladavina v našem telesu. Važni organi v njem ne delujejo sami od sebe, temveč ureja njih delovanje njih središče, ki jim pošilja svoja navodila in povelja. Za prenos teh navodil in povelj ima centrala tudi svoje sle. To so snovi, ki jih učeni svet imenuje — hormoni. Skoraj nepojmljivo majhne količine teh snovi, pogostoma nekoliko tisočink tisočinke grama, zadostuje, da se povelje prenese.

Vodstvo vsega, kar se dogaja v telesu, ima svoj sedež v glavi in sicer na spodnji strani možganov ter se imenuje hipofiza. Brez takih središč strpijo rastline, zato lahko prav mirno rečemo, da so te demokratsko urejene. Tu ni nobene glave, ki bi drugemu dajal svoja navodila. In vendar vladajo najstrožji red.

Kakor se za pravo demokracijo spodobi, se pač vsak organ prilagodi in podredi splošnim zahtevam, tako da vladajo popolnejša harmonija. V raznih delih rastline se tvorijo istotaki hormoni, ki urejajo in pospešujejo rast drugih delov. V vršičih so snovi, ki skrbijo za to, da rastejo koreninice. Dozorili, odrastli listi proizvajajo snovi, ki skrbijo spet za to, da zrastejo novi, sveži listi. Druge takšne snovi skrbijo, da se o pravem času pripravijo cveti, tretje, da se cveti odprejo, ko pride njih čas. Ljudje so nekateri teh snovi umetno izdelali in z njimi dosežejo lahko "žemarsikaj, n. pr. da poženejo korenine potiče, ki se drugače sami od sebe skoraj ne zakoreninijo.

IZ SLOVENIJE

ŽALOSTNO GOSPODARSTVO STANJE V STARI DOMOVINI. — Položaj v Sloveniji, okupirani od Italijanov je prav tako žalosten kot je na Hrvaškem ali v Srbiji. Oficialno so bili v veljavi za ljubljansko pokrajino isti predpisi kot za Italijo, toda resna razdelitev živil je bila nemogoča, ker divjajo v Sloveniji izredno napeti gerilski boji.

Zdravstveno stanje v vsej Jugoslaviji je zelo težko, deloma radi nezadostne hrane, deloma pa radi pomanjkanja zdravil. Tudi najnujnejša zdravila kot n. pr. aspirin je izginil. Odstotek bolnikov in tudi smrtnih slučajev je radi tega silno narasel. Tudi nekatere epidemije, kot pegasti legar, so se že pojavile. Najnovejša vesta javlja tudi že o slučajih otroške slepote. Seveda pa ti podatki veljajo za razmere, ki so vladale v naši okupirani domovini že pred več meseci, kar je pa poznejših vesti, poročajo vse o poslabšanju te obupne slike.

NA DOSMRTHO JEČO OB-SOJENI. — Brez nadaljnjih ali podrobnejših podatkov je dospele sledeče poročilo, da so bili še v februarju lanskega leta v Ljubljani obsojeni na dosmrtno ječo sledeči Slovenci: Janko Brulc (pobegnil) rojen 1921 v vasi Talečje pri Črnomlju; Ludovik Marković iz Toplice; Anton Fink iz Toplice; Leopold Gorše, Anton Šercelj, Janez Lesar rojen 1908 v Danah, Marija Brinovec, rojena 1904 v vasi Mirni Dol pri Sv. Gregorju, Jože Brodnik, rojen 1915 v Gornji Kamnici, Josip Lesar, rojen 1917 v Ribnici, Franc Šemerl, rojen 1910 v Planini, Franc Zlobek, rojen 1893 na Gazicah pri Cerkljah, Martin Tepina, rojen 1921 v Ljubljani, Ante Furič, rojen 1913 v Radozi.

Cena svobode je navadno odvisna od razpoloženja sodnikov.

Republika Uruguaj, ki 72.000 kv. milj, je najmanjši med vseh republik v Južni Ameriki.

Z veliko težavo smo se odločili na avto, da se odpeljemo na celjen obiske po farmah, ml sta delala dva dobršna na petelina, ki sta zdaj udobno vla v ječmenovcu in bilo je cej stokanja, predno sta na France dobro vvela nagažu. Tako stokanje in vzorjenje se dogaja samo takrat, da bomo povsem razumeli, kedar zvali govedo po mehki s Zvtem ne maram napravljati njih primerov, ampak hoče, da mo dopovedati cenjenim odjem tiste glasove, ki so paču li iz dna želodca mojih čenisa pasazirjev, ker drugače bi in ga ne mogli predstavljati. "Nu, pa poženi v božje ali nu," je dal ukaze Jim. Wsp ga pokoren, sem ubogal v je zabrel in že sem hosi gnati avto v "stopati stopot na ves glas zavpije France čakaj!"

"Kakšen zlomek je pa Ali se res ne bomo nikdar li od tukaj?" ves nevolje njam in ustavim motor. "Samo za trenutek" ji bom prec nazaj," me liti France in se skobaca iz avla radoveden gledam, kaj bje Frances gre nazaj h kempu sloni na vogal z levo roko Ma so si zasenči usta, pogleda v nebesa in iz njegovega gti od kjer že, je planil v slje lepsi vrisk, ki si ga mori n krepak slovenski fant. Jest hu-hu-hu! je udarilo obk gozd, se odbilo od visokih zad nazaj, planilo ob visoke sud ob naši kempi, potem se nog blinilo v krepki ofenzivi je i Debeveci hiši.

"Zaukati pa znaš, da zde ga pohvali Jim, ko prid Ada ce potolaže nazaj, ker je s svojo dolžnost.

"Vesta, je bilo treba so Debevcu dati naznanje, li nahajamo iz kempe. Ker fla telefona, niti radija je in slati cahen po zraku na tran čen način. Tone bo zdaj je kempa zopet pod sej je oblastjo in varstvom. Zde esil lahko poženeš, Jack."

"Naša sreča je, France smo zdaj kje na Gorenjskem bi zdaj že letela polena se avto. Tvoje ukanje je biti noma usmerjeno na aut s takimi propozicijami, da renjskem ni varno hoditi kor je meni znano," sem b tovariša, ki se mu je dobro da znava s Jimom tako, T ceniti njegove izraze fak. T moči.

"Tukaj je pa vse drug, pravi France. "Tukaj imaj, zno v časti ukanje, ker jih li, ki bi znali glas tako sma vno spraviti iz grla, ne navi mu pri tem zaletelo. Anmu to je treba imeti prsa na bod mestu, ne pa tam, kot jibgo vidva, tam okrog pasa." smi "Tudi ti nisi lenaril, čili uničevali tista dva petelcu sem opazil in prav ni se. Zde reš pritoževati, da ti je astr tem svetu, če presodim o so v mejah tvojega pasu," je laj ča Jim.

"Fanta, pustimo osebo pre pričanja, pa raje eno zo te da bomo šli na pot, kot se Z v bi. France, udari kako nisk. "Saj res, saj nismo palila ro pol ure. Alo, pa pri "Ve France odpre svoje rečja la začne: "Ko bi jaz vedel sed. moj ljubi..."

Lovrač

Spisal JAN PLESTENJAK

Drugi dan je pogledal Lovrač stnjak, France in Neže ni. Ali sta obe odšli? "Obe!" sta mlajši komaj plivili iz sebe. Vso noč sta medeli in prejkali. "Oče, ali smeta domov, tako malo časa nam bo," je zaprosila mlajša hči, Milka, ki jo je ina najbolj ljubil. "Nikoli!" je zategnil Lovrač. Bilo je mu je bilo pri delu in sta s njim je oči od njenih, ker a nagače bi ga bila ganila nje- v vzrošnja.

Danes ženita in Jegale. Kadenci zaide sonce, pa priženi- ki s Zvečer bosta spali v hiši, pljavama ne bo dolgčas. Sploh hoče spali v hiši, da vaju ne nim podlo v stelji. "So padčeno sta gledali očeta in hčista razumeli; odprli sta čče in gnali ovce v hrib. Ljadržina je ves dan molčala. Očče in Janez tudi pri delu ni- n. Kspregovorila s očetom, če- gal v je iskal razgovora.

Boši razen očeta so se ozirali sto potih in čakali, kdaj se vrne- ranca in Neža. Niso ju pri- ali.

XII.

oljera je ležala pri peči na or. i. Od bridkosti in trplje- k ji je pešalo srce. Začela je e pati — in sama je že težko izavala rešitve. V mračni tiš- aj bi je tiho in kot iz daljave emphnilo: "Reši me Bog in Ma- ro Marija!" in se raztegnilo ogle glasno šepetanje, podobno ega fitvi. V hišo ni bilo nikogar v sije so bili v gozdu, Katari- rone Milka sta pasli, oče je šel t. jesto. Vajena je bila samote o obkolji ni bilo dolgčas. To- kladne tedne so se ji mota- okladne misli, slisala je taj- a se pogovarjanje v kotih, ope- ivile in klice. Za bolečine se ni mila, nikoli ni bila občutli- d zdelo se ji je, da jo oprežu- rid Adamovčev obraz in da v er ju prebira rožni venec nje- Marijana. Začela je moliti,

so se tudi v molitev vrinile li na otroke, na moža. Ko je rla motna, majhna okna v in se zagledala v bregovje tran grape, je le strmela in se ji je zdelo tuje. Zameglilo i je tu in tam pred očmi in ešila je misli in oči so se ji aknile. Kadar se je zavede- ančje omotice, jo je zaskrbelo ama ni vedela zakaj. Molila e z večjim trudom in hote- biti zbрана. Čim bolj se je zadevala, tem bolj se ji je oddevalo, da je slabotnejša, o bolj je čutila, da jo nekaj doba od sedanjosti. Slutila je tako kaj in se ob slutnji je vzdrh- e. Tako močno jo je presu- o, da so ji solze zalile oči in e drv sunkih plaho kriknila: "O imis, usmili se me in usmili se r jih!" Bolelo jo je, ker je ako emalo, vsaj tako se ji je zde- e navajala Lovrača k drugač- Amu živleju; skrbelo jo je, na bodo otroci nesrečni, kot bo t jilgoče nesrečen Lovrač.

a. Smili se jih, o Bog, niso za- rib. ešli sami, spoznanja vlij etelomu."

č se Zadremala je in v sanjah e lastnita z rokami po sencah, m so padale v hišo. Pred hišo i, "lajal pes in v hlevu se je lašala živina. Večer se je osegreznil v noč, v jesensko, go- o zemo ...

ot se Z vrha Jegal se je raztegnil o msk. Jera ga je v sanjah spo- peljala in se vzdramila.

pr "Vendar enkrat!" je zavzdih- regla in se prestrašila lastnih delased. "Siromaki so, ves dan arajo, saj moram biti sama!"

niti, olajala se je in s to tolažbo ho- ter pla zamoriti svoj očetek, ki je isti l že na jeziku, češ, vsaj eden e bil pa lahko doma.

Po klancu nad hišo so zame- stale ovce in se v diru zakadi- v hlev. Milka in Katra sta

obema je v duši čudno vztrepe- talo.

"Mati, ali vam je slabo?" je boječe vprašala Katra.

"Mati, kdaj boste pa vstali?" je povzela Milka, okroglolično in rdeče dekletce, ki še ni poj- movalo materine bolezn in se ji je vse zdelo odveč.

"Ali sta šele sedaj prignali?"

"Ta žival nikoli ni sita, pa tudi pregnano je že vse, vse smo prebredli, pa so še komaj site."

"Oh, križ je, križ!" je vzdih- nila Jera in bolečine so jo pre- sunile, da je nehote zajejala.

V okovanih čevljih, da se je pod njimi kamenje drobilo, so prilomastili fantje z Jegal. V obraz zagoreli, strpinčeni, mra- čni in neobčutljivi. Posedli so in mrko strmeli v mater in no- beden in mogel do besede. Vse je grizla v globini zavest, da bo zdaj in zdaj za večno utihnila materina beseda in da bo ne- premično obležalo njeno telo na deskah.

Lovriček je neprestano str- mel na ležišče. Niti dihati se ni upal in komaj je dušil solze, a ni vedel, zakaj in odkod mu silijo v oči. Janez in Tone sta bila v mislih Bog ve kje, na- ravna grčavost je bila trda sko- rja, čeprav so bili trenutki, ko se je v njiju srcih budilo sočut- je in mehka ljubezen.

"Ali njega še ne bo?" je pre- trgal tišino Jerin glas.

"Bo pa že zopet prav dolgo hodil. Da ga le nič ne skrbi!" je sužnilo iz Tone in že ga je bilo groza lastnih besed.

Zabolelo je tudi Jero. Spoz- nala je, da so njene slutnje po- podobne Tonetovim.

Manca je pripravila večerjo; latvico mleka je postavila na mizo in ovsenega kruha, tudi mater je nalila skodelico.

"Kako je na Jegalah?" Hote- la je, da bi se tišina pretrgala in da bi se v hiši razvezal po- govor kot včasih.

"Kot zmeraj. Sama kompava in grmovje, vsi smo opraska- ni."

"Ali je nad drčo, koder se je Lecijanar ubil, še tako ozka ste- za?"

"Se!"

"Morate paziti na tisto stezo. Bog nas varuj, da bi kdo zdrk- nil po drči."

"Ne bojte se, tako varno sto- pamo in počasi, da se tudi pe- sek ne zmakne izpod nog."

"Pod Jegalami bukke še ni- so izsekane?"

"Ne še. Pa so lepe!" je odgo- varjal Tone.

"Naj le ostanejo, tiste sem prihranila za vas in vam jih bom že o pravem času izročila. Morebiti kmalu."

Zadnje besede je drhte izgo- vorila, da so presunile otroke. Milka jih ni razumela, vsi dru- gi so pa občutili grozo. Spogle- dali so se in obmolknili in se stisnili na klopi. Vsem je vrelo v dušah in skoro strah jih je bilo pred pogledom na mater, ki se je v nekaj dnevih tolikanj spremenila.

"Mati, ali vas zelo boli?" je vprašal Janez. Šele sedaj je Milka začutila, da je mati hudo bolna, in solze so jo obile, da jih je z drobn roko sproti bri- sala z obraza.

"H koncu grem. Kakor je bo- žja volja. Maruša, saj jo po- znate, tista beračica od fare, me je obiskala danes; pa sem jo naprosila, da je šla po gos- poda. Vsak čas morajo priti, da se pripravim za večnost."

S prečudno slovesnostjo je to razodela otrokom. Nato je s trudnimi očmi obšla vse po vrsti. Otroci so kar onemeli in se še bolj stisnili. Dekleta so začela tiho jokati.

(Dalje prihodnjič)

Dober travnat pašnik lahko prihrani do 12 odstotkov na računih za prehrano kokoši.

Mimica Konič: Mlin nad Savo

(Konec).

"O, saj ti nič nečem. Le rad te imam, ker si se tako poceni pustil ukaniti za dušo."

"Ne dobiš je, saj Minca tam moli zame."

"Ho, ho, za takega grešnika bo ona molila! S Kajnom stojiš v eni vrsti, morilec."

"Ali ni zame rešitve?"

Hudič je potegnil izza pasu vrvi.

"Vidiš, tale ti bo še pomagala, drugega zdravila pa zate ni. Oton se je zarotil, da te bo do smrti preganjal."

"Nak, obešal se pa ne bom," se je odločil mlinar.

Hudič se mu je približal in se sklonil k njemu.

"Zakaj bi se ne obesil? Mar misliš, da boš s pokoro izpral kri s svojih rok? Nikdar!"

"In vendar se ne bom obesil," je trmoglavil Jurko.

"Kakor hočeš, kakor hočeš, saj si itak moj."

"Oo!" je bolesto zastokal pre- ganjani mlinar.

Oton in hudič sta se nekam od- maknila, izza vejvja pa se je začul zloben hudičev grobot in besede:

"Vendar sem te ogoljufal za dušo, mladi mlinar!"

Glas je utihnil. Jurko je stal sam ob skali in si z rokama sti- skal vročo glavo.

"To me mori!" je zastokal in bežal z nesrečnega mesta.

Tako lepo je svetila luna, ko je Jurko prišel do mlina, da je obstal in strme občudoval lepoto. Zdelo se mu je, da nikoli še ni bilo v Grabnu tako lepo, kakor to jasno mesečno noč. Voda je padala čez stoječe kolo, razpršila se je v milijone drobnih biserov in hitela po bregu navzdol. In Sava se je bleščala, kakor bi se po strugi pretakalo samo čisto srebro. Kakor podoba iz sanj ali kakor delček kraljestva iz prav- ljic, ki ga je mogočen čarovnik začaral v tisočletno spanje, je ležala lepa slika pred Jurkotom. In on bi se niti ne čutil, če bi ne- nadoma sredi Save zaplesal roj lahkokrilih vil kolo in bi se v no- čni molk oglasila njihova omam- no sladka pesem.

Jurko je gledal vso to čarobno sliko, ki se je odbijala v zrcalu vode, s tako ljubeznijo, kakor še nikoli doslej. Vse ga je vabilo v svojo prelesto lepoto in mu kli- calo, naj ostane. Vsaka bilka in slednji kamenček ga je vabil: "Ostani pri nas!" Temne pečine so mu šepetale: "Ne poslavljaj se od nas! Me ti hočemo biti brat, mati in nevesta!" Glej, ka- ko ga vabi mlin, s stoterimi ro-

kami ga priklepa nase. In Jurko brezmejno okleva.

Toda nenadoma mu vstanejo v spominu strašni, brezupni ve- čeri v temnem mlinu, bolečina mu porine v občutljivo srce sto nožev hkrati. Kaj mu je svet, kaj lepota brez — nje.

Siloma se iztrga lepoti, ki ga hoče prikleniti nase, obdržati ga v zapuščenem mlinu. Pes čuvaj žalostno tuli ob hlevu. Jurko stopi k njemu in ga odveže.

"Komur je bilo življenje težko, temu bo zemlja lahka."

Jurko zleze na ostrarobo pe- čino, tik pod njo je tolmun naj- bolj globok in skrivnosten. Še enkrat je mladi mlinar objel vso sliko, ki je bila tako prelestna.

Nato ga je objel spanec. Prikra- dle so se mu v spanju sanje. V čarobni pokrajini je stala Min- ca. Lesk njene obleke je jemal viđ. Njena lica so bila ožarjena s prečudno svetlobo. Z roko je vabila spečega mlinarja k sebi.

Jurko je v spanju planil pokon- ci, da bi pohitel za svojo Minco. A zmanjkalo mu je tal in zdrknil je v teman tolmun. Grozni vrti- nec ga je v ternutku použil in mu s svojim skrivnostnim mir- mranjem pel žalno melodijo.

Od tistih dob je preteklo ne- kaj stoletij. Še danes stoji mlin nad Savo, prav na onih skalah stoji, kakor pred skoraj štirimi stoletji. Voda pada čez kolo in drvi proti Savi, valčki Save si pa šepetajo davno, davno zgod- bo o tovarniku Venclju ter o za- lem mlinarju in njegovi Minci.

Bert:

Pes je mrtev

Klali smo.

Drugi dan je prišlo pismo.

"Včeraj nismo mogli priti, jutri nas pride vseh devet. Po- čakajta na nas in ne zakolijta prašiča prej. Ne pozabita, da smo vsi prispevali pri nakupu. Pridemo popoldne in se že ve- selimo svežih jetrnih in krva- vic!"

Zdaj sva pa imela vruga!

"Zakaj nisva počakala!" je jadikovala žena.

"Zakaj nisva! Zakaj nisva! Nisva pač!"

Poznala sva svoje dobre so- rodnike. Če da kdo izmed njih dva kovača, jih hoče potem pet nazaj. Tu je bil najprej stric Artur, potem teta Mina, stric Teodor s svojo ženo Emilijo, potem naglušni stric Hugon, tretja žena drugega očeta mo- je prve matere in Ocvirkova iz Žabje vasi. Kako sta prišla Oc- virkova z menoj v sorodstvo, ni- kem mogel nikoli prav zvedeti.

Menda ju je moja žena prine- sla s seboj namesto dote. Vsak zase so bili vsi ti ljudje prav dobri in znosni, toda vsi skupaj — moj bog!

"Kaj zdaj?" je vprašala mo- ja žena.

Nisem si dolgo belil glave. "Dobili bodo svoje sveže klo- base," sem mirno rekel.

"Toda klobase smo že včeraj napravili!"

"Nič ne de. Še en dan bodo že počakale!"

"Pokvarjene klobase so naj- hujsi strup!"

"Vem, toda tudi užaljeni so- rodniki so užaljeni sorodniki! To je še huje!"

Premišljala sva, kaj naj sto- riva.

Naposled se je moja žena nečesa spomnila.

"Jutri bova najprej kloba- se preizkusila, Jože!"

"Preizkusila!"

"Da, ali so še dobre."

"In kako bova to storila?"

"Saj imava psa!"

"No, in?"

"Psu bova dala po eno krva- vico in po eno jetrnico. Če se psu ne bo nič zgodilo, se tudi stricu Arturju ne bo."

To je bil zlata vreden na- svet!

"Katrice, ti si biser!" sem vzklilnil.

Drugo jutro se klobasam še prav nič ni poznalo, da bi se bile pokvarile. Samo malo so smrdle, klobase pa menda zmerom malo smrde. Sicer pa klobase niso vijolice.

"Poskusiva torej!"

"Da, kje je pa pes?"

"Sultan!"

Pes je prišel.

Dobil je dve klobasi. Krvavico in jetrnico.

Kar mimogrede ju je po- spravil.

Preteklo je nekaj ur.

"Kaj je s psom?"

"Imenitno se počuti!"

O tem sva govorila opoldne.

Ob eni je bil pes še zmerom zdrav, kakor more biti zdrav samo pes.

Ob dveh tudi in ob treh prav tako.

Najbrž je čakal, da bo dobil še kakšno klobaso.

Toda potrebovala sva jih za sorodnike.

Ob štirih so se pripeljali. Ni- ti enega ni manjkalo.

"Ali so sveže klobase že pri- pravljene?"

"Takoj stric!"

"Meni za začetek dve krvavi- ci in tri jetrnice!" je vzklilni- la teta Mina.

Odhitel sem k ženi v kuhinjo.

"Kaj je s psom, Katrice?"

"Vesel je in dobre volje."

"Torej naloži klobase v pe- kač!"

Najina dekla Helena je prine- sla veliko skledo v jedilnico. Sorodniki so padli po klobasah, kakor znajo samo sorodniki.

Stric Artur si jih je naložil trikrat, teta Mina je pospravi- lo, osem jetrnih, Emilija sama enajst krvavic, in kar sta si na- ložila v želodec Ocvirkova iz Žabje vasi — bog se nas usmi- li!

Iznenada pa so se odprla vra- ta.

Najina dekla Helena je sto- pila v jedilnico.

Bila je bleda in razburjena.

"Pes!"

"Za božjo volja, kaj je?"

"Pes je —"

"Pa vendar ne!"

"Pes je mrtev!"

Helena je vsa obupana odjo- kala v kuhinjo.

Prestrašen sem planil kvi- šku.

"Prijetelji," sem vzklilnil, "ne prestrašite se! Klobase ni- so bile sveže. Že predvčerajš- njim smo jih napravili. Nala- gala sva vas! Oprostite, nisva vedela, da bo tako hudo. Danes sva dala psu dve klobasi za po- skušnjo. In pes je zdaj mrtev!"

"Kaj? Kako?"

"Vzemite kakšno sredstvo za bljuvanje, prijatelji!"

V sobi je nastala strašna zmeda.

Goltali so pilule za bljuva- nje, mleko, ricinovo olje, kavi- no goščo in rum. Z gosjimi pe- resi so se ščegetali po goltan- cih, še s prsti so si segali v vrat. Po kotih vseh sob so čepe- li moji dragi sorodniki in ka- dar je kdo izmed njih prišel do sape, mi je s stisnjeno pestjo zagrozil.

Šel sem v kuhinjo.

Helena je tulila ob štedilni- ku.

"Helena!"

"Da, gospod!"

"Kdaj je pa pes poginil?"

"Dobro minuto prej, preden sem prišla povedat," je z jokom izdala iz sebe.

"Ali je moral dolgo trpeti?"

"Ne, takoj je bil mrtev."

"Kako je bilo? Povejte mi!"

"Vzela sem ga s seboj, ko sem šla nakupovat. Šla sva čez cesto —"

"In tedaj je padel in oble- žal —"

Helena je odkimala.

"Tedaj je pridrvel avto in ga povozil!"

—o—

Bombardir in številka 13

Številka 13 pač ne bo delala sitnosti bombardirju Eugene Jackson-u. Rojen je bil na far- mi 13 milj od mesta Carter, Mont. V njegovem imenu je 13. črk. Na petek 13. 1942 je pre- stal kadetsko treningo in napra- vil preiskušnjo v samostojnem pletu 13. julija v 13 minutah. Nato je bil prestavljen od 13. zračne armade in je končno gra- duiral kot podporočnik 13. fe- bruarja.

—o—

Se ni izplačalo

V Omaha, Nem. je policija pri- jela nekega tatu, ki je ukra- del suknjo, ki je bila vredna dva- najst dolarjev. Sodnik pa mu je prisodil \$15 kazni in tudi suknjo je moral vrniti lastniku.

—o—

MALI OGLASI

Soba se odda

Opremljena soba za poštene- ga moškega se odda; si lahko tudi kuha. Zglasite se na 1162 E. 60. St.

(11)

Sobo želi

Moški želi dobiti snažno sobo v lepi okolici. Kdor ima kaj pripravnega, naj poklee HE 4219.

(11)

Naj se zglasita!

Prosim tista dva rojaka, ki sta popomoti vzela klobase pri spodaj podpisanemu, da se zglasite na 1016 E. 61. St. in da dobita svoje.

Anton Bašca

DELO DOBIJO

Moške in ženske splošna tovarniška dela

se potrebuje za

6 dni v tednu

48 ur dela na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav- lajstva. Nobena starost ni ome- jena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(14)

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 zjutraj.

Šest noči v tednu.

V mestu—

750 Huron Rd. ali 700 Prospect Ave.

Plača \$31.20 na teden.

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

S trdnim in predirnim pogledom je premerila novo sorodnico: "Ali verjameš v izvoljenec milosti?"

Marija Elizabeta v prvem hipu ni vedela, kaj naj ta čudna beseda pomeni. Zardela je in ponižno odgovorila: "Verujem, da je Kristus umrl za naše grehe."

Grenko je stisnila Koosje svoje brezbarvne ustnice. "Vsi mlačeži in izgubljeni se tako strahopetno izmikajo." Njen glas je nenadoma zadonel čudno govorniško in srep, fanatičen pogled se je zapičil v oči one druge.

"Jaz ne razumem bog ve kaj prida o verskih zadevah," je priznala Marija Elizabeta; "mati je bila tako dolgo bolna, pa nisem imela časa, da bi hodila v cerkev."

"Zveličanja ne najdeš v cerkvi," se je odrezala Jacoba z istim nenavadnim glasom. "Gospod je majhno število vernikov iztrgal iz črede in jih izbral."

Marija Elizabeta se je z drhtečimi prsti poigravala s pisanimi cveticami svojega klobuka. Beseda se ji je zatikala, ko

je radi zavesti svoje nevednosti osramočena vprašala: "Kako naj pa človek ve, da je med izbranimi?"

"Saj to je tisto!" Mračna premoč je zvenela v Koosjejinem glasu. "Nihče ne more vedeti, če ni med pogubljenimi. Že ob rojstvu je Bog za vsakogar odločil, koga bo zveličal in koga bo pahnil v pekel."

Mračna tišina je sledila tej izjavi; Marija Elizabeta se je zaman trudila, da bi v svoji trdni glavi prišla tem čudnim besedam do dna. Trenotno se ji je zazdelo, kakor bi ta neodvrtljiva strahota utegnila biti resnična, kakor da mora verjeti vse to o peklju in pogubljenju, o prekletstvu, s katerim je Bog človeka že pri rojstvu obremenil, o soteski, iz katere v večnosti ni izhoda...

Spomnila se je, kako ji je mati z grozo, kakršna te obide po davno že prestanih strahotah, pravila o prav tej strašni in neumljeni veri kakor o prekletstvu, ki je težilo njeno lastno in njenega malega brata mladost. Nenehna groznja sodebe in kazni, ki visi težka kakor sivo oblako nad sivo ravnic, nad ljudmi po hišah, nad velikimi strmimi cerkvami in tihimi ulicami. Vsak užitek in veselost sta bila kot greh in omama pregnana iz njenega mladega življenja.

"Gotovo boš šla z očetom in materjo v stolnico," je čula Koosjejin, zdaj zopet vsakdanji glas. "Oče je tu starešina in mi vsi smo pri pastoru Dermotu opravili svojo veroizpoved. Toda prave vere ne boš našla v cerkvi, ta je na pobožnih sestankih, kamor hodim s teto Pietjejo; tam ti živa beseda povzdigne dušo..."

K sreči je bil tujki konec Koosjejinih srčnih izlivov za enkrat prihranjen, ker je v tem hipu pomolila Saartje svoj radovedni obraz skozi vrata, ki je zardel nad lastno drznostjo. Tik za njo se je pojavila Keejetje ter se je ponižno ponudila, da bi pomogla pri razlaganju. Obe sta začudeni pogledali kovčeg, ki ni bil še niti odprt, in kakor bi jima bilo takoj jasno, kdo je kriv, sta z jeznim pogledom ošinili Koosje, ki je v zadregi odšla iz sobe. Koosjeje seveda ni zdržalo, da bi kljub očetovi prepovedi ne govorila o svojem 'farizejstvu,' o trdi in strogi veri, od katere je bila obsedena in katero so smatrali starši kakor tudi pravoverni župnijski kandidati za zablodo.

Zdaj ni minilo niti pet minut, pa je bil led prebit. Spoštljivo previdno je odnesla Keejetje nič manj kakor štiri šumeče svilene obleke v veliko stensko omaro in Saartje je vsa vzneta pomerila na svojih plavih kodrih najprej rdeči, potem pa rjavi in naposled še črni klobuk. Ko pa je tuja sorodnica odpela svojo škotsko obleko, da jo zamenja s preprostejšo

iz zelenega ripsa, so jima stopile oči iz jamic spricho umetelne zgradbe iz tenčice in ribje kosti, ki se je kakor ptičnik razpenjala okrog bokov francoske sestrice in jo jasnevala skrivnost izrednega, vendar ne štorasto učinkujočega obsega njenih kril.

Temu pravijo krinolina, je izjavila Marija Elizabeta z veselo premočjo izkušene velemeščanke; že od zime sem je veljala ta naprava za najnovjšo eleganco. Njeno Veličanstvo kraljica je pri dirkah uvedla na dvor primerek, ki je imel pet metrov obsega, vojvodinja plemenita Berry pa na opernem plesu celo krinolino iz rožnatga tartanata s šest in dvajsetimi naborki.

Obema deklicama so žarele oči in v ušesih jima je zvonilo, ko sta poslušali sestrčno, ki je brez vsakega spoštovanja do krasne odeje sedela na robu svetlo bele postelje in z nevzdržno ploho besed, pomešano z mnogimi francoskimi izrazi, pripovedovala o plesih, sprejemih in opernih vpriporitvah, kakor bi vse te dogodke velikega sveta videla na lastne oči.

Čeprav ni Keejetje niti za trenotek pozabila, da gre za lahkomišelnost in prazno brbljanje, in da si bo morala pozneje resno izprašati vest, se vendar ni mogla s svojo mlajšo sestro vred izmakniti občudovanju, ki ji ga je izsilila krinolina. Iznajdba, spricho katere je postala teža treh tisoč škrobljenih belih spodnjih kril, enega iz moltana in enega podložnega z žimo, nepotrebna in ki je vrhu tega pri hoji podčrtavala postavo z izredno držečim prelomljenim linijo! Bog ve, če bo ta modna novost predrla tudi na Holandskem in v poštenem Leidenu? Bog ve, če se bo očetu kdaj zdela primerna za njegove hčere? Udar kovčegovega pokrova, ki ga je Saartje urno zaloputnila, jo je prebudil iz njenega premišljevanja.

Poslušajte, ljudje! — Vaški čuvaj ali sluga Du Luca Poto v San Salvo v Italiji kliče s svojim rogom vaščane skupaj, da jim naznani važno novico. Njegova naloga je, da razglasi vaščanom odloke zvezniških vojaških oblasti, ko so iste prevele oblast v občini.

Visoki v gorovju Venafr je videti moštvo 5. zavezniške armade ob prehodu skozi ozke prelaze tega gorovja. Videti je, da se vojaštvo kaj malo zmeni za sovražna letala, ki so jim neprestno za petami. Razne votline v skalovju in ogromne skale nudijo vojakom kaj dobro zavetišče pred večnim napadanjem nemških bombnikov.

V BLAG SPOMIN
ČETRTE OBLETNICE SMRTI
BLAGOPOKOJNEGA SOPROGA IN OČETA

JOHN ROSEL

ki je umrl 12. januarja 1940.

Kako pozabiti to gomilo,
kje vaše blago spi srce,
ki nam brezmejno vdano bilo
ves čas do zadnjega je dne.

Zdaj bivate tam vrh višave,
kjer ni mraku, kjer ni noči;
resnice sonce ne stemi,
tam sonce sreče ti ne vgasne.

žalujoči ostali:
SOPROGA IN OTROCI.
Cleveland, O., 12. jan., 1944.

"Zdaj moramo doli!" ju je prestrašila najmlajša. "Pol šestih je že odbilo in preden pri-neso luč, moramo biti v sobi."

Skrbno je Keejetje, pomagala sestrčni zapeti številne zaponke in babice ozkega, gladko se prilagajajočega steznika, dočim je Saartje z plašnim občudovanjem ogledovala njen mahoma zopet ponižno otroški obraz. Kajti kovčeg Marije Elizabete nikakor ni bil, kakor je Saartje domnevala, do roba poln samih kril, srajc, preprnic, spodnjih jopic in na zobčke nabranih hlačic. Kraj majhne cule spodnje obleke je od-krila cel kup knjig.

S težavo je Saartje udušila vzklík veselja. Ona, ki je izpočetka godrnjala zoper sklep staršev, ker je mati njo izbrala, da bo delila sobo in posteljo z novo sorodnico! Prav nič ni Keejetje mislila na svojo vest; mislila je le na večere in na noči, ko se bosta obe skrivaj

veselili nad novim knjižnim zakladom. Če bi le našla sredstev in poti, da bi si preskrbela lastne sveče! Saartjejevo življenje je bilo naenkrat polno neznanjih, od nikogar slutenih krasot.

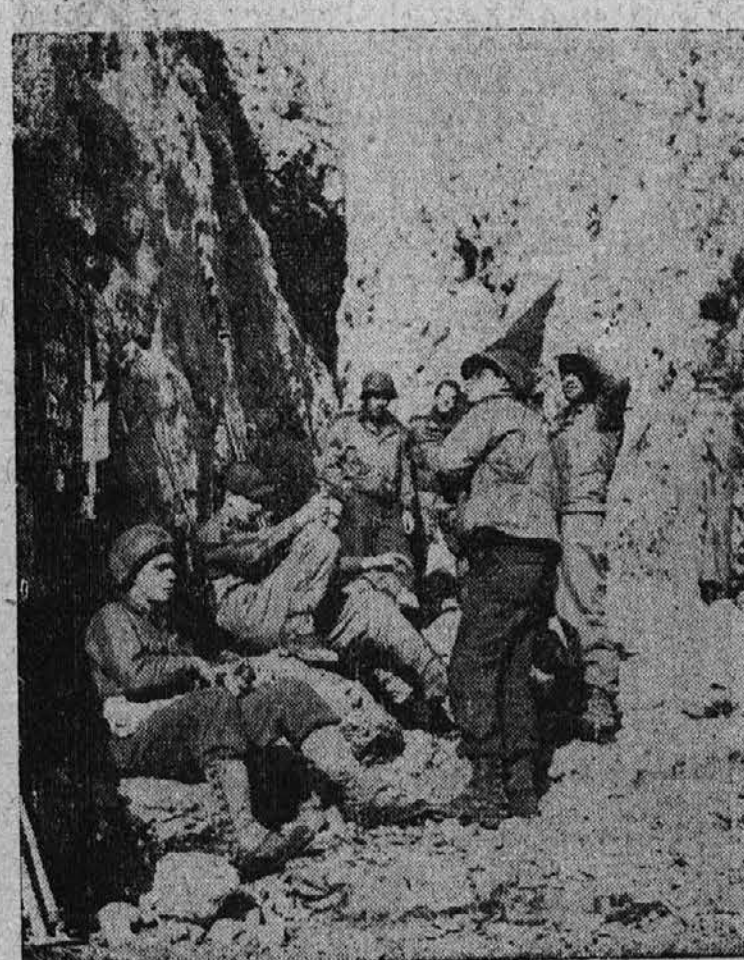
Ko so odhajale, je uzrla še celo zbirko pisanih svilenih in žametastih cunjic, peres in pa umetnih cvetic, katerih je bilo veliko škatla za klobuke do roba polna. "Čemu imaš pa to?" je začudena vprašala.

Bežna rdečica je spreletela obraz Marije Elizabete. "Mislila sem, da bom morda še... Z oholim zgibom ramen je udušila svojo zadrego, kar sta obe dobro opazili: "Pri materi sem se naučila delati cvetlice iz svile in žameta; tudi čepice znam napenjati in klobuke krasiti."

Sestri sta se pomenljivo spogledali. Saj sta prav ugenili: to je bilo v posebni zvezi z umrlo materjo njune sestrice.

Poslušajte, ljudje! — Vaški čuvaj ali sluga Du Luca Poto v San Salvo v Italiji kliče s svojim rogom vaščane skupaj, da jim naznani važno novico. Njegova naloga je, da razglasi vaščanom odloke zvezniških vojaških oblasti, ko so iste prevele oblast v občini.

Visoki v gorovju Venafr je videti moštvo 5. zavezniške armade ob prehodu skozi ozke prelaze tega gorovja. Videti je, da se vojaštvo kaj malo zmeni za sovražna letala, ki so jim neprestno za petami. Razne votline v skalovju in ogromne skale nudijo vojakom kaj dobro zavetišče pred večnim napadanjem nemških bombnikov.

Klobuke zaljšati in čepice napenjati — tega ne počne tu nobena dama iz dobre družine. Saartje je jasno zaslutila zgodbo o grešni, romantični strasti in sklenila je, da ji ne sme nobena podrobnost o tem ostati prikrita.

Redna letna delniška konferenca

SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA
NA ST. CLAIR AVENUE

Tem potom se obvešča vsa naša slovenska družba, ki so delničarji SND in posamezne delničarje Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue, da se bo vredna letna delniška konferenca v četrtek, 13. januarja 1944 v avditoriju SND, pričetek ob 8. uri zvečer.

Vabljeni so vsi od društev izvoljeni zastopniki in pa posamezni delničarji in delničarke, da se te konference udeležijo.

To obvestilo se naj smatra za uradno vabilo.

Za direktorij SND:

JOHN TAVČAR, tajnik

Dekleta in žene!

Če ste namenjeni kupiti kožuh (Fur Coat) za drugo ali se za vas opozarjam, da kupite istega kakor hitro vam je mogoče radi ga vzroka, katerega ne morem tukaj omeniti. Ne recite pozneje, nisem opozoril.

Sedaj je tudi najboljši čas, da si naročite fino spomladansko INŠUKNO ali suit direktno iz tovarne, če želite iste dobiti za v NOČ.

Ne pozabite, da so to vojni časi. Se vam toplo priporočam

BENNO B. LEUSTIG
EN 3426 ali EN 2920 1034 Addison Rd.

NAZNANILO

DELNIČARJEM IN DELNIČARKAM
SLOVENSKEGA DELAVSKEGA DOMA,
15335 WATERLOO RD., CLEVELAND, O.

Redna letna delniška seja Slovenskega delavskega doma bo v petek, 28. januarja, 1944, pričetek ob osmih zvečer.

DIREKTORIJSLOV. DEL. DOMA

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

in stane samo: \$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Prilite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON O.

ROJAKI,

podpirajte predvsem trgovce, ki oglašajo v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Trgovci, ki podpirajo vaš list, so vredni vaše podpore!